

Sommermøde 2004 i Einsiedeln

Lørdag den 5. Juni indfandt sig knap 50 af Koloniens medlemmer til det traditionelle sommermøde, der denne gang fandt sted i Einsiedeln i kanton Schwyz.

Medlemmerne mødtes kl. 14 på pladsen foran klosterkirken hvor to guider fra den lokale turistforening fortalte meget interessant om klosterbygningernes historie og arkitektur. Det nuværende kloster blev bygget mellem 1656 og 1723 i den dengang populære barokke stil efter planer af den østrigske håndværker og klosterbroder Caspar Moosbrugger. Efter disse indledende informationer gik turen videre ind i klosterkirken med dens barokke pragt af fresker, stuk og forgyldninger. Opmærksomheden rettede sig selvfølgelig især mod kapellet med den berømte sorte Madonna.

Da der netop var en koncert i gang, var det ikke muligt at gå rundt i kirken, men også set nede fra indgangen var den imponerende med sin rige dekoration og det fine smedejernsgitter med tredimensional effekt mellem koret, som er forbeholdt munkene, og selve kirkeskibet.

Efter besigtigelsen af klosterkirken gik turen videre over klosterpladsen til café/konditori "Tulipan", som er det ældste konditori i Einsiedeln og stadigvæk fremstiller de traditionelle Einsiedler valfahrtsspecialiteter som Einsiedler Lebkuchen og Schafböcke (hønningkager). På Café "Tulipan" bød Koloniens formand, Knud Sørensen, velkommen og gjorde os opmærksom på, at den 5. juni er en vigtig dansk dato, da det er både Grundlovsdag og fars dag.

Derefter gjorde næstformand, Erik Sørensen, os bekendt med vores foredragsholder, benediktinermunken Fader Kassian Etter.

Fader Kassian er søn af den kendte schweiziske Bundesrat Etter (Bundesrat 1934-59), og valgte allerede som 20-årig at træde ind i Benediktinerordenen. Han studerede teologi og fysik og var indtil sin pensionering lærer ved klosterscholen. Man kunne mærke, at Fader Kassian må have været en fremragende lærer, for hans beretning om klosterets historie var både spændende og levende fortalt.

Kloster Einsiedeln blev grundlagt på det sted, hvor munken Meinrad fra Bodensee-klosteret Reichenau slog sig ned som eneboer og byggede et lille kapel til Frelserens ære. I 861 blev Meinrad slået ihjel af to røvere, og i løbet af kort tid blev hans kapel et populært valfartssted. I 934 blev grundstenen til det første Kloster Einsiedeln lagt og der kom rigtig fart i pilgrimsfærden. Den sorte Madonna – der dengang ikke var sort, men af lyst træ – dukkede op i det 13./14. århundrede og Einsiedeln blev berømt som Maria valfartssted.

Det 16. århundrede var en nedgangstid for klosteret; mange munke forlod det og også Huldrych Zwingli, der var ansat som præst ved klosteret, fulgte et kald som sognepræst ved Fraumünster i Zürich, og initierede som bekendt derfra reformationen i Schweiz.

Senere kom der dog igen bedre tider for klosteret, som i sine velmagtsdage talte 200 munke og utallige lægbrødre.

I dag bor kun godt 80 munke i klosteret, som siden 2001 bliver ledet af den unge abbed Martin (f. 1962), som munkene har valgt for en periode af 12 år. Abbed Martin arbejder på at modernisere klosterets strukturer og sådan gøre det i stand til at varetage sine opgaver i det 21. århundrede.

Efter foredraget fik vi serveret et lækkert let måltid og snakken gik indtil lidt før kl. 17, hvor mange af deltagerne gik over i klosterkirken for at høre det sidste af munkenes aftenandagt (vesper) og opleve, at de drog i procession fra koret ned igennem kirkeskibet for at synge den gregorianske Mariahymne Salve Regina foran den sorte Madonna:

Salve regina, mater misericordiae,
vita, dulcedo, et spes nostra, salve!
Ad te clamamus, exsules filii Hevae,
ad te suspiramus, gementes et flentes

Sei gegrüßt, o Königin, Mutter der
Barmherzigkeit,
unser Leben, unsre Wonne und unsre Hoffnung,
sei gegrüßt!

in hac lacrimarum valle.
Eia ergo, advocata nostra:
illos tuos misericordes oculos
ad nos converte,
et Jesum, benedictum fructum ventris tui
nobis post hoc exsilium ostende.
O clemens, o pia, o dulcis Virgo Maria.

Zu dir rufen wir verbannte Kinder Evas;
zu Dir seufzen wir trauernd und weinend
in diesem Tal der Tränen.
Wohlan denn, unsre Fürsprecherin,
wende Deine barmherzigen Augen uns zu,
und nach diesem Elend zeige uns Jesus,
die gebenedeite Frucht Deines Leibes.
O gütige, o milde, o süße Jungfrau Maria.

Derefter holdt Maria i hvert fald vejmæssigt op med at holde hånden over os og regnen stod pludselig ned i stænger og nogle af deltagerne blev sikkert lettere fugtige på hjemturen.

» [Salve Regina in RealAudio](#)